

Regională
Anunțarea Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 737
Vineri 19 mai 1961

4 pagini
Preț 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central
al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Printr-o îngrijire atentă a culturilor la recolte mari

Muncă rodnică pe ogoare

DIN toate regiunile țării numeroși corespondenți ne aduc la cunoștință că ritmul lucrărilor de întreținere la culturile vegetale, pe pășuni, în vii și livezi a fost mult intensificat în ultimele zile. Astfel, tov. Lincă Naidin ne arată că pe lângă celelalte lucrări de primăvară, membrii gospodăriei agricole colective „Ceteața Turului” din Tr. Măgurele a cordă o mare atenție și lucrărilor pe cele 22 ha cu vie ale gospodăriei.

Pină acum, s-au executat în bune condiții și la timp tălătur, săpatul, arăciul, întinsul sîrmet pe spaier. De curind s-a terminat și stropitul înfil. În aceste lucrări s-au evidențiat membrii brigăzii conduse de tov. Chirilă Florea.

MEMBRII gospodăriei colective „Horia, Cloșca și Crișan” din satul Bogdănița, raionul Birlad, ne scrie tov. Ion Bolea, îndrumați de organizația de partid, au organizat mai temeinic ca în oricare altă muncă de întreținere a culturilor. Majoritatea colectivităților dintre care s-au evidențiat tov. Nicolae Barbu, Mihai Mircu și Ghiță Botez, în aceste zile grăbesc prășitul florii-soarelui și al sticlei de zahăr. Lucrările de întreținere se execută în mult mai bune condiții ca anul trecut deoarece suprafețele respective au fost repartizate pe familii sau pe grupe de colectivități apropiate. Aceasta contribuie la executarea la timp, ori de câte ori e nevoie, a prășitului și la lucrări de o calitate bună.

LA rîndul, tov. Alexandru Baciu, ne înștiințează că intensificînd întreținerea socialistă, mecanizatorii de la S.M.T. Reșin, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, au îndeplinit și chiar au depășit de curind planul de producție al campaniei de primăvară. Numeroși mecanizatori, în aceste zile execută lucrări cu sapa rotativă în unitățile agricole deservite. Alții îi ajută pe mecanicii din stațiune la pregătirile pentru campania de vară.

NU sînt neglijate nici lucrările de întreținere a pășunilor. Astfel, după cum aflăm din scrisoarea trimisă de tov. Abel Dărăban, crescătorii de animale din raionul Cehul Silvaniei, au desfășurat în primăvara acestui an o vie activitate pentru îmbunătățirea pășunilor. S-au făcut lucrări de curățire a mușuroaielor și uscăturilor pe o suprafață de peste 1.000 ha. Cu ajutorul tinerilor din Săis g

Intrețin cultura

Timpul ploios din ultima vreme care a înlesnit dezvoltarea puternică a buruienilor a făcut pe membrii gospodăriei agricole colective „Partizanul Roșu” din Techirghiol, regiunea Dobrogea, să ia în număr mare la întreținerea culturilor. Pină acum ei au și executat 2 prașile pe cele 15 ha cu sfeclă furajeră și au terminat prășitul mecanic și manual pe 80 ha cu floarea-soarelui. Suprafața de 530 ha cu porumb a fost prășită cu sapa rotativă, iar de două zile a început prășitul mecanic executîndu-se lucrarea respectivă pe suprafața de 60 ha.

În grădina de legume au fost plantate 11 ha cu roșiile. Acum roșiile și castraveții de pe cei 700 m.p. cu culturi forțate sînt scoase pe piețele orașelor. Sectorul legumicol este bine dezvoltat la gospodăria colectivă

Vești de pe ogoarele raionului Huși

Cine străbate în aceste zile satele raionului Huși, va întâlni prin case mai mult bătrîni și copii. Oamenii buni de muncă sînt la cîmp, pe tarlalele întinse ale gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole. Unii zoresc să termine însămînțarea porumbului, alții sînt la lucru în vie sau în grădina de legume, iar cei mai mulți se află la prășitul porumbului și florii-soarelui sau la plivitul griului.

Iată-ne pe tarlalele colectivităților din satul Rîsești care au terminat printre primii pe raion însămînțatul porumbului. Îndată ce plantele au răsărit harnicii colectivități de aici au și țesut la prășit. Pe ogorul nesfîrșit se întrec în muncă peste 300 de colectivități. Toți muncesc cu spor. Dintre ei se remarcă însă Gheorghe Clemente, Ghiță Burhu, colectivitatea Roșu Maranda, State Ioana, Măria Vasilache.

Numai într-o singură zi colectivității din Rîsești au prășit 30 ha cu porumb și floarea-soarelui. Și în timp ce unii colectivități dau zor cu prășitul, alții plivesc griul sau execută canalele secundare pe terenul ce se amenajează pentru irigații.

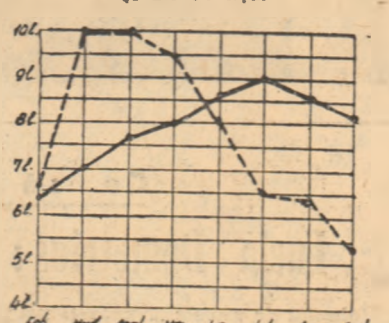
Pentru producții mari de lapte în toate gospodăriile agricole de stat

În cursul anului 1961, cel de-al doilea an al planului de șase ani, gospodăriile agricole de stat au sarcina de a livra fondului central al statului 2.200.000 hl lapte, adică de șase ori mai mult ca în anul 1955. Această sporire importantă a livrărilor se bazează pe creșterea turmei de vaci, dar mai ales pe ridicarea producției pe cap de vacă furajată, producție care trebuie să ajungă la aproape 3.000 litri. Marea însemnătate pe care o are sporirea producțiilor medii de lapte pe cap de vacă furajată poate fi dedusă și din această concluzie a experimenților Institutului de cercetări științifice: consumul de furaje, scosot în unități nutritive, pentru obținerea unei producții medii de 3.000 litri lapte, este cu 30% mai mic decît în cazul cînd aceeași cantitate de lapte urmează a

Ing. GR. CHIȘLEANU
Secretar General al Departamentului Gostat din Ministerul Agriculturii

întreținerii corespunzătoare, precum și a organizării superioare a muncii și urmării producției. Experiențele făcute în G.A.S. Dragalina, regiunea București, privind sporirea producției de lapte pe bază creșterii, în cadrul rațiilor de hrană, a proporției de furaje bogate în proteină, au arătat că mărirea optimă a cantității furajelor bogate în albuminole a dus în mod nemijlocit la sporirea producției de lapte și la reducerea prețului său de cost. Iată un exemplu: în G.A.S. Costești Valc, pentru o vacă cu o greutate de 450 kg și cu o capacitate de producție de 10 litri lapte pe zi, pină acum cîtăva vreme se dădeau 11 U.N. și 495 g AD la o producție zilnică de 6,5 litri lapte. După echilibrarea rației la 8 U.N. și 610 g AD și reducerea melasei de la 2,5 kg la 1 kg pe cap de vacă, producția de lapte a crescut în decurs de numai o săptămînă la 7,2 litri.

Graficul producției zilnice de lapte pe vacă furajată, la G.A.S. Agigea și Dorobanțu.

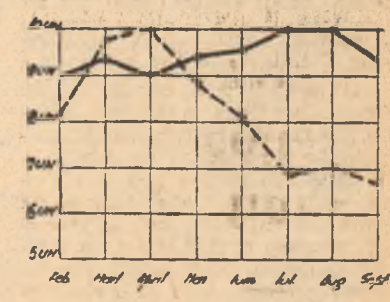

AGIGEIA
DOROBANȚU

fi obținută de la vaci care dau numai 1.500 litri lapte pe an. Tînd seama de condițiile create în ultimii ani, de realizările obținute în anul 1960, precum și de producțiile înregistrate în primele luni ale acestui an, rezultă că sarcina de 3.000 litri lapte pe cap de vacă furajată poate fi realizată și chiar depășită. Răspunzînd chemării parti-

Cunoscînd efectul albuminei asupra sporirii producției de lapte, în alte gospodării se folosesc, dimpotrivă, prea multe furaje concentrate bogate în A.D., ignorîndu-se nevoile reale ale organismului. Prin aceasta se face risipă, deoarece excesul de U.N. se transformă în depozite nedorite de grăsimi, iar excesul de AD se elimină prin fecale și urină. În furajarea rațională a vacilor o deosebită importanță o are organizarea unei baze furajere corespunzătoare care să asigure alimentarea vacilor cu sortimente variate, în raport cu capacitatea lor de producție, ne-

Graficul valorii nutritive a rației vacilor în Agigea și Dorobanțu

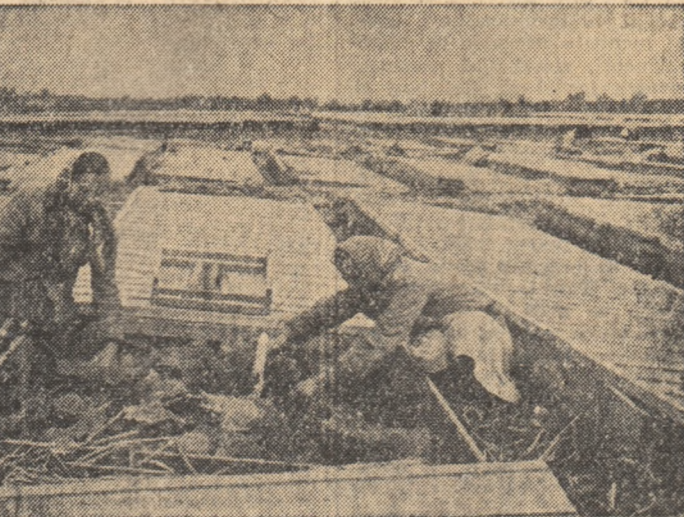
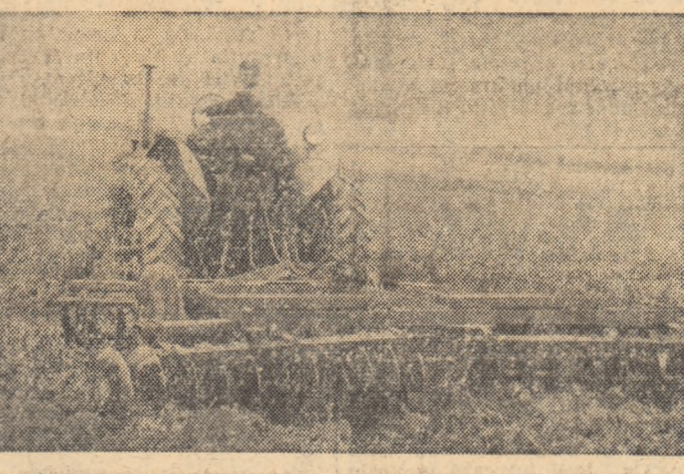

AGIGEIA
DOROBANȚU

cesițiile fiziologice și fără „goluri”. Pe această linie, de mare însemnătate este asigurarea nutrețului verde. Din lipsă de prevedere sau din alte cauze, mai sînt însă gospodării în care datorită furajării necorespunzătoare a vacilor, pe timp de vară producția zilnică de lapte pe cap de vacă furajată scade, sau, în cel mai bun caz, se menține la nivelul producției din timpul iernii. Ca urmare, vacile produc cu 60-80% din capacitatea reală. Pentru documentare redăm curba producțiilor zilnice de lapte pe cap de vacă furajată în două gospodării, una cu nutreț verde asigurată pe timpul verii, iar cealaltă nu. (grafic nr. 1). Din acest grafic al producției zilnice pe cap de vacă furajată, în fie-

(Continuare în pag. 4-a)

LA G. A. S. ORADEA

În aceste zile în gospodăria agricolă de stat Oradea se muncește din plin în toate sectoarele. Iată cîteva aspecte. În prima fotografie: mecanizatorul Ștefan Simion discutînd terenul în vederea însămînțării porumbului furajer, în cultura dublă, după secară masă verde. În cea de a doua fotografie: Ana Muș și Cristina Marian recoltînd castraveții timpurii cultivați în paturi calde

Colectiviști harnici

Convinsi de importanța întreținerii culturilor în cit mai bune condiții, colectivității din satul Nuntasi, raionul Istria, regiunea Dobrogea, au trecut imediat ce timpul a permis la prășitul florii-soarelui. Ajută de mecanizatori ei au terminat pină acum cîteva zile prima prașită manuală pe întreaga suprafață de 160 ha. Totodată colectivității au trecut la întreținerea porumbului pen-

tru boabe și siloz cu grapa reglabilă și sapa rotativă. Printre colectivității care s-au evidențiat în aceste munci se numără Vlăduțescu I. Nicolae, D. Iru Florescu, Fosiola Nicolae, Prodea N. Coțai, frații Cojocaru C. Ilin și Vasile, Istrate Joița, precum și mecanizatorii Butaru Gheorghe, Ciubuc Alexandru și Deldan C. I. n.

CATANĂ C-TIN
corespondent

Atenție pregătirii la timp a utilajului pentru recoltare

Pină la începerea lucrărilor de recoltare a păioaselor au mai rămas cîteva săptămîni. În vederea acestor importante lucrări, majoritatea gospodăriilor agricole de stat și stațiunilor de mașini și tractoare din întreaga țară s-au pregătut cu multă conștiinciozitate.

Pină la jumătatea lunii mai, în gospodăria agricolă de stat erau reparate 70 la sută din numărul combinelor C-1, 44 la sută din combinetele autopropulsate, 55 la sută din numărul secerătorilor-legători, 77 la sută din totalul vindroverelor. În fruntea acțiunii de reparații se află Truștul Gostat Banat, care a reparat 1.195 combine C-1, din 1.253 existente, Truștul Gostat Oltenia care are gata pentru a intra în lan 596 combine, din cele 685 existente. Sînt însă unele Trușturi Gostat cum este cel de la Iași care are în stare de funcționare doar 184 combine, din din cele 346 existente, iar cel din Maramureș unde nu au fost reparate decît jumătate din totalul lor.

Destul de anevoios se deslășoară repararea preselor de balotat paie. Pină acum doar 54 la sută din numărul acestora a fost pus în stare de funcționare.

Ritmul reparațiilor este încetînd în și stațiunile de mașini și tractoare. Pină în ziua de 15 mai fusese reparat doar 93 la sută din numărul batozelor, 53 la sută din numărul

combinelor C-1 și 59 la sută din motoarele electrice de treier. Mult rămas în urmă sînt unitățile din regiunile Iași, Galați și Bacău. Cu toate că însușirea furajelor are loc aproape concomitent cu recoltarea păioaselor, totuși repararea tocătorilor de furaje este lăsată pe planul al doilea. În G.A.S.-uri doar 66 la sută din acest utilaj a fost reparat, iar în S.M.T.-uri într-un procent de 38 la sută.

Întîrzierea reparării mașinilor și a celorlalte agregate necesare recoltării păioaselor este cauzată și de faptul că din unele baze de desfacere ale D.G.A.D. lipsesc o serie de piese importante, care nu pot fi confecționate în atelierle proprii.

Este necesar ca Trușturile regionale Gostat, conducerea gospodăriilor de stat și S.M.T. să acorde cea mai mare atenție grăbirii și terminării în cel mai scurt timp a reparațiilor tuturor mașinilor și mai ales combinelor C-1, batozelor, preselor de balotat paie și tocătorilor de nutret. Declanșarea campaniei de recoltare a păioaselor trebuie să găsească unitățile socialiste complet pregătite, cu mașinile gata pentru a intra în lan, cu reparații de cea mai bună calitate, care să asigure funcționarea fără întrerupere a întregului utilaj pe tot timpul campaniei.

La G.A.C. „Scinteia” din satul Albina, comuna Moșnița Nouă, regiunea Banat, mari suprafețe de teren din culturile prășitoare sînt năpădite de buruieni.

Desen de C. CRĂCIUN

Găini în Kamciatka

Oamenii s-au obișnuit să creadă că Extremul Nord, Kamciatka, este regiunea viscoalelor și gerurilor cumplite; mulți consideră că aici nu poți face nimic mai de soi. Îmi amintesc că o dată, în plină vară, pe cînd mergeam cu un „călător” pe teritoriul sovhozului nostru, el a strigat:

— Priviți, zăpădi! Pe cîvintul meu, că e zăpădi!

Am izbucnit în râs. Degeaba își dăduse omul cîvintul de onoare. În perioada aceea, la noi e zăpădi numai pe virful dealurilor vulcanice. Vitecele și vâile erau într-adevăr albe — albe dar... de albul păsărilor. Erau găinile, rațele, găștele noastre, care sînt așa de multe, încît de departe seamănă într-adevăr cu zăpada.

La început, cînd ne-am apucat să creștem păsări, n-a fost ușor pentru noi. În primul rînd, trebuia să elaborăm o tehnologie a creșterii păsărilor complet nouă; în al doilea rînd era nevoie să luptăm împotriva concepțiilor înșoapate în legătură cu posibilitățile pe care ni le oferă regiunea noastră rece dar foarte bogată.

Dar vreme îndelungată ne-au chinat două „belele” de care ne izbema la fiecare pas. Nu aveam furajele necesare și dacă am folosit furajele aduse din altă parte, prețul de cost al ouălor și carnii de pasăre ar fi fost foarte mare. În al doilea rînd, în nord, iarna ține opt luni; ziua cu lumină naturală e scurtă și cu cît e mai puțină lumină de zi, cu atît mai mic este numărul ouălor date de găini.

Colectivul sovhozului nostru a dovedit însă că și în condițiile nordului îndepărtat este cu putință creșterea păsărilor. În primul rînd am început să valorificăm pămînturile întinse. Pe pămînturile tundrai, cultivatorii noștri obțin acum recolte destul de bune și păsărilor li se asigură hrană bună și ieftină produsă pe

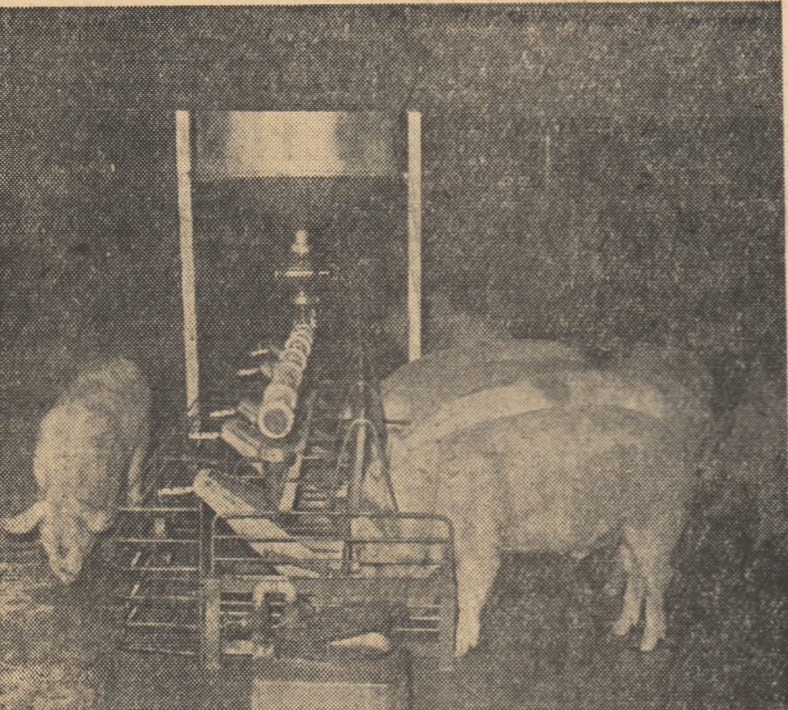
loc. O dată cu punerea în funcție a noilor ferme de păsări bine utilitate, ne-am obișnuit să „amăgim găinile” cum spun oamenii de la sovhoz. Cu ajutorul iluminatului artificial am izbutit să prelungim ziua pînă la 12 ore. Cu ajutorul luminii electrice fluorescente, noi miștim găinile care dau ouă din belșug.

Recent am avut fericirea de a lua parte la consfătuirea regională a crescătorilor de păsări, care s-a ținut la Irkutsk. M-am întors de acolo cu noi cunoștințe. Urînd sfatul unuia din noile mele prietene cunoscută acolo, am început să hrănesc găinile nu numai de patru ori pe zi, cum făceam înainte, ci de șase ori, fără a sporî cantitatea de hrană reglementară. Și producția de ouă a crescut brusc.

Noi, crescătorii, avem de lucru foarte mult. Pentru a hrăni și adăpa păsările, a face curățenie în cotețe, pentru a așterne la timp în cotețe cretă și pietriș fin, trebuie să muncești nu glumă. Dar rezultatele muncii ne bucură. Brigada noastră și-a luat angajamentul ca în anul 1960 să realizeze în medie cîte 125 ouă de la fiecare găină. Unele crescătoare de păsări au depășit cu mult această cifră. Mama mea, de pildă, Pelagheea Fedorovna, către sfîrșitul lunii septembrie, adunase deja cîte 120 ouă de la o găină. Sînt în întrecere cu ea „Lupta” se duce în sinul familiei, cum s-ar zice. Dar aceasta e desigur o luptă cu rezultate bune, îmbucurătoare, ca o sărbătoare.

Rezultatele muncii primului sovhoz pentru creșterea păsărilor din regiune — sovhozul nostru — dovedesc că în Kamciatka creșterea păsărilor este rentabilă, că în curînd populația din regiunea noastră va fi aprovizionată din belșug cu ouă și carne de pasăre de cea mai bună calitate.

E. SAVKINA
crescătoare de păsări
la sovhozul Elizovsk

Amenajările interioare din oțel făcute în adăposturile vitelor și porcinelor, aduc economii însemnate. Grajdurile astfel construite sînt amenajate în vederea alimentării automate a animalelor. Crescătorii de la Mikulas, din R.S. Cehoslovacă unde a fost realizată fotografia noastră, posedă un dispozitiv pentru adămirarea automată în hrana porcilor a nutrețului format din amestec de nutreț umed. Creșterea medie în greutate a porcilor de toate categoriile este de 680 grame zilnic.

Conferința de la Geneva Propuneri constructive pentru găsirea soluției în problema Laosului

În sfîrșit, după patru zile de amînări și tergiversări, timp în care delegațiile Uniunii Sovietice și ale celorlalte state iubitoare de pace reprezentate la Geneva au depus eforturi susținute pentru a înfrînge manevrele S.U.A. îndreptate spre torpillarea Conferinței, au început la 16 mai lucrările Conferinței Internaționale în problema Laosului. La conferință participă 13 delegații, dintre care două — a partidului Neo Lao Haksat și a guvernului Savanna Fumma — în calitate de invitați. N-au fost prezente la deschiderea delegațiile Tailandei, Vietnamului de Sud și reprezentanții rebelilor din Laos. Trimișii lui Boun Oum au declarat, ascultînd dispozițiile tuturor lor americani, că nu vor participa la conferință.

Prima sedință a conferinței a început prin cuvîntarea rostită de primul Norodom Sianuk. Șeful statului cambodgian a reafirmat în cuvîntul său că respectarea acordurilor de la Geneva din 1954 ar fi evitat să se ajungă la actuala situație tragică din Laos. El a subliniat că laocienii au dreptul să trăiască așa cum vor, fără nici un fel de amestec străin și a cerut ca Laosul să-și fie create aceleași condiții în care se află Austria neutră.

Sinceritatea poziției țărilor reprezentate la Geneva față de problema laotiană s-a văzut și mai limpede cu prilejul luării de cuvînt în cadrul conferinței. În timp ce secretarul de stat al S.U.A., Dean Rusk, de pildă, a căutat în cuvîntarea sa să-și justifice pretextele menite să împotmoacă lucrările conferinței, reprezentanții statelor socialiste care au luat cuvîntul s-au

pronunțat fără echivoc pentru o soluționare justă a problemei laotiene, făcînd propuneri constructive în această direcție. Ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, Cen I, a arătat în cuvîntul său că guvernul chinez se pronunță în mod conștient pentru reglementarea pașnică a problemei laotiene pe baza acordurilor de la Geneva din 1954. Reprezentantul Chinei Populare a subliniat răspunzător că revine S.U.A. care au provocat actuala situație din Laos. Cen I, a arătat, pe bună dreptate, că nu mai poate fi tolerată includerea Laosului în sfera de acțiune a tratatului S.E.A.T.O., acest bloc agresiv care provoacă o situație încordată în întreaga regiune a Asiei de sud-est.

O cuvîntare profund argumentată, străbătută de grijă față de soarta Laosului, a rostit A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. Delimitînd problema laotiană în două grupuri de probleme și anume — grupul problemelor internaționale și grupul problemelor interne — reprezentantul sovietic a arătat că toate problemele interne și în special cele care formează unit guvern de unitate națională, efectuarea unor alegeri libere și democratice, reorganizarea armatei naționale — sînt instrumentul normal de competență laocienilor înșiși. Rostul conferinței de la Geneva, după cum a arătat A. A. Gromiko, este de a soluționa problemele cu caracter internațional și anume acele probleme legate de recunoașterea și respectarea suveranității naționale a Laosului, de crearea unor condiții internaționale care să permită Laosului să-și con-

struiască o viață proprie în conformitate cu interesele naționale și tradițiile poporului său. În acest scop ministrul de externe al U.R.S.S. a prezentat conferinței spre examinare proiectele a două documente — primul intitulat: „Declarația cu privire la neutralitatea Laosului”, și al doilea: „Acordul cu privire la retragerea de pe teritoriul Laosului a trupelor străine și a personalului militar străin și cu privire la impunerea Comisiei Internaționale”.

Primul proiect de document conține propunerea ca în Declarația specială cu privire la neutralitatea Laosului să fie consemnate, pe de o parte, obligația Laosului de a duce o politică de neutralitate, de a nu participa la blocuri militare, de a nu admite crearea de baze militare străine pe teritoriul său etc., iar pe de altă parte, obligațiile participanților la conferință de a respecta neutralitatea Laosului, independența și integritatea lui teritorială, de a nu întreprinde nici un fel de acțiuni care să afecteze direct sau indirect suveranitatea lui sau care să poată duce la încălcarea păcii interne în această țară. Cel de-al doilea proiect conține propunerea ca la conferința internațională de la Geneva să se elaboreze și semneze un acord cu privire la retragerea de pe teritoriul Laosului a trupelor străine și a personalului militar străin, precum și cu privire la încetarea livrărilor militare în această țară, cu excepția cantităților de armament classic absolut necesar apărării țării.

După cum se vede ambele documente sînt prăsurite de dorința sinceră a Uniunii Sovietice ca Conferința Internațională de la Geneva să găsească cele mai juste căi pentru a ajuta poporul laotian să asigure pacea, unitatea, integritatea, independența și neutralitatea țării sale.

Successul conferinței depinde desigur de contribuția tuturor participanților la lucrările ei. Rămîne de văzut dacă delegații occidentali, și îndeosebi delegația S.U.A. care pînă acum a dovedit multă lipsă de sinceritate, vor pași pe calea rașinilor și vor ține seama de voința popoarelor iubitoare de pace care cer reglementarea imediată a problemei laotiene.

Successul conferinței depinde desigur de contribuția tuturor participanților la lucrările ei. Rămîne de văzut dacă delegații occidentali, și îndeosebi delegația S.U.A. care pînă acum a dovedit multă lipsă de sinceritate, vor pași pe calea rașinilor și vor ține seama de voința popoarelor iubitoare de pace care cer reglementarea imediată a problemei laotiene.

Evenimentele din Coreea de Sud

După cum se știe, cu un an în urmă, oamenii muncii din Coreea de Sud, ne mai puțin să rabde fărâdelele săvîrșite de Li Sin Man, uncațel și imperialismului american, s-au răsucit și au răsturnat guvernul condus de el. După alungarea lui Li Sin Man, datorită uneltirilor puse la cale de reacțiune, a fost format un guvern care nu s-a deosebit cu mult de cel precedent. În timp de un an ct a durat acest guvern, situația poporului din Coreea de Sud s-a înrăutățit și mai mult. Astfel, numărul șomerilor a crescut la 3 milioane, iar peste un milion de țărani trec printr-o cruntă foamete.

Impotriva situației de mizerie și a nedreptăților săvîrșite de lacheii imperialismului american, masele populare au făcut uriașe demonstrații. Aproape că n-a fost zi în care masele din Coreea de Sud să nu fi protestat împotriva regimului reacționar, cerînd dizolvarea Adunării Naționale, și luptînd împotriva opresiunilor polițienești, pentru dreptul la muncă și la o viață omenescă.

Înspăimîntați de puterea maselor, capii reacțiunii din Coreea de Sud au trecut la o măsură extremă, instaurînd un regim și mai reacționar. Astfel, la 16 mai, în Coreea de Sud a avut loc o lovitură de stat. Organizatorul acestei lovituri este generalul Pak Cijon Hi, iar conducătorul ei direct — generalul locotenent Cian Do Ian, șeful statului major al forțelor terestre ale armatei sud-coreene.

Sub conducerea generalului Cian Do Ian a luat lînt și comitetul militar „revoluționar” care a dat publicității o declarație, cu un caracter extrem de reacționar. În această declarație se subliniază, printre altele, că va fi intensificată lupta împotriva comunistilor. Aceasta înseamnă încercarea de a fi înăbușită orice mișcare de protest a poporului împotriva asupritorilor, împotriva salariilor de mizerie, a abuzurilor săvîrșite de autorități.

Acestă politică a și început să fie pusă în practică. Astfel, începînd din 16 mai, în Coreea de Sud a fost introdusă starea excepțională. A fost instaurată cenzura asupra presei, a fost interzisă criticarea comitetului militar „revoluționar” și a membrilor săi în presă. Între orele 19 seara și 3 dimineața circulația pe străzi este interzisă. Potrivit unei știri transmise de agenția engleză de presă „Reuter”, miliții coreene pregătesc noi măsuri pentru împirarea poporului.

Lovitura de stat din Coreea de Sud este o consecință a slăbiciunilor din ce în ce mai mari ale politicii americane și a slugilor lor din această țară mult frămîntată. Nu încapă îndoielă că poporul coreean din partea ocupată de americani va ști să zdrobească și această încercare de a-i zdrobi libertatea. După cum a-luna alungat pe Li Sin Man, li va alunga și pe noii aventurieri care vor să-l încătușeze în verigile de aur ale imperialismului american.

Dezvoltarea bazelor sportive la sate

Între 15 aprilie și 15 mai s-a organizat în toată țara luna construcțiilor și a reamenajărilor bazelor sportive de la orașe și de la sate, la care au fost antrenate numeroși tineri și tinere, sub îndrumarea organizațiilor U.T.M. și a asociațiilor sportive. Această importantă acțiune a făcut ca numărul terenurilor de sport din mediul sătesc să crească simțitor.

O frumoasă bază sportivă a fost amenajată recent în comuna Horia, raionul Lehlu, care cuprinde un teren de fotbal, un teren de volei, pistă pentru alergări, teren de fotbal, teren de volei, precum și aparatură pentru gimnastică. La lucrările pentru amenajarea bazei sportive au participat printre alții: Petre C. Radu, președintele G.A.C. „Drumul Belșugului” din Gostilele, colectivității: Constantin Tincu, Nicolae Mănescu, Lucian Spîrescu etc.

Asemenea baze sportive simple au mai fost amenajate și în comuna Tămădău, raionul Lehlu, Buturuțeni, raionul Videle, Cocargeaua, raionul Fetesti, ca și în alte numeroase comune din țară. Apoi, într-o secie de comune și sate au fost reamenajate și infrumusețate terenurile de sport existente, așa cum s-a făcut la Frăsinet, raionul Lehlu. Aici au fost reamenajate terenurile de fotbal și volei, iar în jurul lor s-au plantat numeroși pomi.

Mal trebuie să menționăm acțiunea pornită de membrii asociației sportive „Unirea”. I.C.C.P. Fundulea, raionul Lehlu, care lucrează acum la amenajarea unui complex sportiv. Acesta va avea terenuri de fotbal, volei, baschet, handbal și pistă pentru alergări.

M. L.

Concursuri populare de călărie la Slobozia

Concursurile populare de călărie se bucură de un deosebit interes în rândurile colectivităților și ale muncitorilor de la gospodăriile agricole de stat. Numărul celor care participă la aceste întreceri crește pe zi ce trece. De asemenea, trebuie să menționăm rezultatele remarcabile pe care le obțin călăreții din mediul sătesc. Pentru a ilustra acest lucru vom reda mai jos câteva aspecte și rezultate de la unele competiții ce au avut loc recent.

La Slobozia, s-a desfășurat un frumos concurs popular de călărie, la care au participat numeroși concurenți de la gospodăriile agricole colective din comunele Gh. Lazăr, Peireji, Albești, Amara, Poiana, Gimboșani, Mîslănești și de la I.C.Z. Slobozia. Printre concurenții au fost prezenți și campioni republicani: Ion Vizireanu, Ion Bondoc de la G.A.C. Gh. Lazăr, Dumitru Dănoalcă, Gheorghe Frățilă de la I.C.Z. Slobozia.

Programul acestui concurs, care a fost urmărit cu mult interes de peste 3.000 de spectatori, a cuprins 10 probe.

Deosebit de pasionantă a fost proba de trap cu 2 cai, desfășurată pe distanța de 2.000 m și care a fost câștigată de Gh. Popescu, de la I.C.Z. Slobozia. Acesta a parcurs distanța menționată pe caii Aida și Afrodita, în 3 minute și 13 secunde. La proba de galop, pe distanța de 1.000 m primul loc a fost ocupat de colectivitățile Ion Bondoc de la G.A.C. Gh. Lazăr, care a parcurs această distanță, pe calul Frunză, în 2 minute și 7 secunde.

Interesantă a fost și cursa de trap, căruțe cu 2 cai, desfășurată pe distanța de 2.500 m, care a fost câștigată de Vasile Sava, de la G.A.C. Gh. Lazăr.

Pe echipe, primul loc a fost ocupat de reprezentanții asociației sportive „Munca”-I.C.Z. Slobozia, după care urmează „Recolta”-G.A.C. Gh. Lazăr și „Recolta”-G.A.C. Albești.

Pentru producții mari de lapte în toate gospodăriile agricole de stat

(Urmare din pag. 1)

care lună a anului se poate vedea cum la G.A.S. Agiea producția a crescut, după trecerea pe pășune, în timp ce la G.A.S. Dorobanțu producția scade treptat, după virtul de la intrarea pe pășune. Cele două curbe reflectă însăși sistemul de furajare din cele două gospodării și din acest lucru ne putem da seama mai bine, urmărind — pe aceeași perioadă — valoarea nutritivă a rațiilor folosite în cele două unități. (grafic nr. 2).

Comparînd cele două grafice — al producției de lapte și al valorii rației — se poate vedea foarte bine cum animalele au reacționat în condițiile de furajare, în ambele cazuri. În timp ce la G.A.S. Agiea fiecare zi de vară aduce un plus de producție, la G.A.S. Dorobanțu cu fiecare zi pierderile de lapte crescute, reducînd tot mai mult posibilitatea realizării unei producții mari pe cap de vacă furajată.

Concluzia care se desprinde din exemplul de mai sus este că realizarea producțiilor mari de lapte, la un preț de cost scăzut, nu e posibilă fără asigurarea în permanență a nutrețului verde, organizat vara în conveler, cu o durată cît mai lungă, iar iarna prin siloz de bună calitate. Această furajare neîntreruptă cu nutreț verde (proaspăt sau însozolat) ridică însă două probleme de bază și anume: a organizării convelerului și a felului furajelor ce urmează a fi însozolate.

În ceea ce privește convelerul, din experiența frunțășilor în producție se desprinde că el nu poate fi aceluși în toate gospodăriile din țară, ci schematizat pe anumite culturi de bază: (secară, borceașuri, leguminoase, perene, porumb masă verde, iarbă de Sudan, sorguri, bostănoase și steclă), trebuînd întregit cu altele plante de mare randament, diferen-

țiat după sol, regim de precipitație etc. Important este ca nutrețul verde să existe din abundență, fără întreruperi și pe o perioadă cît mai lungă a anului. Pentru aceasta trebuie să se obțină cantități mari pe suprafața de hectar, iar îmbinarea culturilor să fie în așa fel făcută încît animalele să poată fi furajate neîntrerupt.

Administrarea nutrețului verde se asigură atît prin pășunat cît și la iesle, în așa fel încît vacile să consume efectiv 50—70 kg pe zi.

Problema asigurării necesarului de suculente, în general, și a silozului în special, este în cele mai multe gospodării rezolvată. Nu s-a rezolvat însă problema plantelor cu cel mai mare randament în producție ce trebuie însozolate, precum și a calității furajelor însozolate. Astfel, din analiza rezultatelor obținute în campania de însozolare pe anul 1960 rezultă că pe cap de vacă furajată s-a asigurat necesarul de siloz, dar din totalul furajelor însozolate 92% este porumb și numai 8% leguminoase, ceea ce în mod sigur influențează defavorabil balanța proteică. Pe de altă parte nu s-a soluționat problema completării rației în perioadele de secetă, cînd masa verde este insuficientă.

Pentru aceste considerente este necesar ca fiecare gospodărie să-și analizeze balanța furajeră prin prisma asigurării necesarului de proteină și acolo unde este cazul să se modifice planul de culturi pentru însozolare, în sensul măririi procentului de leguminoase. Unele gospodării frunțășe au simțit această deficiență în balanța furajeră și ca urmare în planul pe anul 1961 au plantat o licheidă. Astfel, G.A.S. Polana, prin planul de cultură pe anul 1961, a căutat să asigure pe cap de vacă furajată: 9.000 kg porumb siloz, 2.000 kg siloz de trifoi și cîte 60 kg

masă verde pe zi, întot timpul verii.

Dar deficitul de proteină, în furajarea vacilor, nu vine numai de la suculente, ci în general din greșita îmbinare în rație a diferitelor sortimente de furaje, chiar și atunci cînd se întocmesc rații diferențiate după producție. La o analiză a furajelor și furajării vacilor din 46 gospodării ale regiunilor București și Oltenia s-a constatat că la 24 rații folosite este deficitară în albumină cu 100—400 g; acest lucru apare mai evident în alimentația vacilor de mare producție. Toate verificările făcute confirmă că principala cauză a acestei situații este faptul că în loc să se depună cît mai multe eforturi pentru obținerea de furaje bogate în proteină, la un preț de cost cît mai scăzut, se evită introducerea în rație a acestor furaje pe motiv că sînt scumpe.

O altă latură a furajării vacilor și mai ales a vacilor de mare producție, care încă nu este apreciată la adekvată valoare, este asigurarea în rație a sărurilor minerale și a vitaminelor.

Asigurarea în totalitate cu apă este aproape tot atît de importantă ca și furajarea vacilor. De aceea una din măsurile tehnico-organizatorice absolut necesare este asigurarea cu apă a animalelor, în condiții cît mai bune.

Nu este lipsit de importanță ca în cadrul unui plan de măsurii pentru mărirea producției de lapte să se ducă o acțiune susținută cu lozina: „NICI O GOSPODĂRIE CU PRODUCȚIA MEDIE DE LAPTE PE CAP DE VACĂ FURAJATĂ SUB NIVELUL TRUSTULUI ȘI NICI O BRIGADĂ PE GOSPODĂRIE SUB 2.500 LITRI LAPTE”. Dacă acest lucru s-ar fi realizat în Trustul regional gostat Banat, în anul 1960 producția de lapte a trustului ar fi fost cu circa 29.500 hl mai mare.

În lupta pentru descoperirea tu-

ror rezervelor în scopul măririi producției acest fapt nu poate fi neglijat nici pe trust și nici pe gospodării. Pentru realizarea acestui obiectiv, pe lîngă măsurile tehnice ce trebuie luate în raport de situația concretă din fiecare unitate, este necesar să se organizeze un schimb de experiență între gospodării, brigăzi etc. De la fiecare din cele 8 gospodării frunțășe, ca și de la oamenii ca brigadirul Müller Helmuth, care a obținut de la fiecare vacă mulsă din brigada sa 5.139 litri lapte, se poate învăța mult. De asemenea, pot fi dați ca exemplu în privința felului în care își organizează munca și îngrijesc animalele mulgătoare frunțăși ca: Balaz Nicolae de la G.A.S. Vârșar care în anul 1960 a muls de la fiecare vacă avută în primire 5.311 litri lapte, Brînda Ion și Gavruț Florea, de la aceeași gospodărie care au obținut aproape 5.300 litri lapte pe cap de vacă furajată, Sas Ladislav și Bercea Ion de la G.A.S. Cenei, precum și Popa Ion de la G.A.S. Andrășești, care au obținut cîte 4.500 litri lapte de fiecare vacă din normă.